

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante OL

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

vnus fuit centaurorū. de quo Iuena. saty. i.
Quantas iaculetur Monychus ornos.

Monitū. Require in dic. monumē.

Monitus. Require ibidem.

Monoceros huius monocerotis: animal est cor
nu vnici gerens: qui a nōnullis in recto mono
ceron: gō monocerotis declinatur

Mons format per dīminutionē monticulus. &
monticellus: teste Probo

Monticulus. Reg. in dictione mons

Monticulus. Require ibidem.

Monstratio. Regre in dictione monstrū.

Monstruosus. Require ibidem.

Monstrū dictū est quasi monestrū: q̄ scilicet ali
quid moneat futurū: auctore Pōpe. vel (vt scri
bit Nonius) monstrū dictum est: q̄ iminentia
monstret. Monstra autē appellatur quę naturę
modū egrediunt: vt auis quattuor alis: homo
duob; capitib;. Nōnunq̄ tñ pro monstratiōe
monstrū ponit: teste Nonio. vt est apud Virg.
Monstra deū refero. i. monstratiōes. Ab eo qđ
est monstrū sit adiectiue monstru⁹ & mōstruo
sus. Luca. li. i. Monstruosiq; hoim partus

Monstruosus. Require in dictione monstrum.

Monstruus. Require ibidem.

Monumentū. Require in dictōe monumen

Monumen. monumentū. & monitura. & mo
nitus hui⁹ monitus in vna fcatōe accipi pos
sunt. Vir. Carmentis nymphæ monita: & de⁹
auctor Apollo. Persius. Hos pueris monitus
patres infundere lippos.

M ante OL

Mola: Require in dictōe mollis

Moles. Ibidem

Moly. Ibidem

Molio. Require in dictōe molo

Molleo. Ibidem.

Molior. Ibidem

Molefco. Ibidem

Mollio. Ibidem

Mollestra. Require in dictōe mollis

Mollicia. mollicies. mollitudo in vno fcatō di
ci potest: teste Marcello. Cice. lib. v. de finibus.
In primo enim ortu inest temeritas & mollicia
quędam. Idem lib. iij. de oratore. In ipso facto
modū & mollitudinis & leuitatis

Mollicies. Regre in dictōe Mollicia

Mollis molle cū duplica. l. scribit: pluresq; apud
Marcellū fcatōes derinet: hoc nihilomin⁹ in
loco annotādas. Mollē (ingr) dici nō durum.
Vir. geor. ij. Quid nemora æthiopū molli ca
mentia lana. Mollē: recens nouū. Vir. in Bucu.
Sunt nobis mitia poma: castaneę molles. Mol
le: opportunū. Vir. Et q̄ mollissima fandi tem
pora. Mollē: leue: ptemnendū. Virg. geor. iij.
Tua meccenas haud mollia iussa. Mollē nō ar
duū nec erectū. Vir. i Bucu. Qua se subducere
colles. Incipiunt: molliq; iugū dimittere diuo.
Mollē: dulce: iucūdū. Virg. geor. ij. Mollesq;

sub ar bore somni. Molle placatū. Tullius de se
nectute. Et Hānibalē iuueniliter exultāre pacien
tia sua mollebat. Horatius in. i. carmi. Mollit
auerfos penates. Ab eo qđ ē molle. Mollestra
dicta est pellis ouilla. Molla mo syla. correpta
vocat far tostum & sale sparsum: q̄ eo molito
hostię spargunt: vt scribit Fest⁹. Vir. in Bucu.
Frāgemollā: et fragilis incēde bitumie lauros
Molla itē est q̄ ferrū acuit: & frumēta & olea
teruntur: vt in euāgelio Matthēi. Expedit ei vt
suspēdat mola asinaria i collo ei⁹. Rursus mo
la mādibula dī: vt est apud Psalmographum.
Molas leonū pfringer dñs. Et in his oib; signi
ficatis primā corripit syl. Et a mola venit mo
laris dens: q̄ apud vulg⁹ maxillaris dī & mo
laris. Molle: fragmen. Oui. li. meta. iij. Aut co
mes (ingr) ero dixit: dextraq; molarē sustulit.
Moly cū vnico l & y gręco flos est de q̄ Ouidi.
li. metamor. xij. Moly vocat superi: nigra ra
dice tenet. Vbi Tortel. legit tmoli cū t ante m:
& cū i latino scribi pcepit: sed falsus est. Molus
cū vnico l vir qdam fuit Cretēsis: teste Home.
li. Ilia. x. Moles cū vnico l dī difficultas & pro
magnitudine fere poni solet. vel p pondere seu
onere. & mo syllabā pducit. Vir. Torosq; in
fusa p artus. Mens agitat molē: s̄ est pond⁹ seu
magnitudinē. Virg. Tantę molis erat Roma
nā condere gentē. id est difficultatis

Mollitudo. Require in dictōe mollicia.

Molo molas primę iug. vñ Immolo. imolas:
mo syllabā corripit. Stati⁹ li. Thebai. vñ. Aut
iubar aduersi graue syderis immolat vmbis.
molo molis etiā primā corripit syl. & facit in
p̄terito molui. in supino multū: teste Prif. quin
etiā & molitū. Vñ Festus ait. Mola vocat far
tostū & sale sparsum q̄ eo molito hostię asper
gunt. Est autē molere agere vt ferrū: & terere
vti far & triticū: ac etiā subagitare. vt est apud
Hierō. in lib. Iudiciū. Sampsonē clausū in carce
re molere fecerūt. id est (vt tradunt Hebrei) cū
robustis mulieribus eū coire fecerūt: vt ex illo
robustā prolē susciperēt. Hora. in sermonibus
Permolere vxores nolim laudarię ingt. Qđ
Acron exponēs ait. Permolere: violare: pollue
re: affectare: subagitare. Molior cū vnico l de
ponēs verbū: & molio: Diomede teste vsurpat
& mo syllabā pducit. Vir. li. gnei. i. Pars duce
re muros. Moliriq; arcē & manib; subuoluere
saxa. Varro in lib. poetico. Et tñ non demolio
astra. Statius lib. siluag. iij. Iamq; alio moliris
iter nec deside passū. Mollio molis etiā quartę
iug. Sicut & molio qñ placare fcat vel molle
reddere cū duplicato l scribit. Vir. geor. ij. Fru
ctusq; feros mollite colēdo. Horatius in. i. car
mi. Mollit auerfos penates. i. placauit. Mol
leo molles secūde iugatinis cum geminato l

vnde mollesco facit in preterito mollis
Molus. Require in dictione mollis.

M ante OR & OS

Mora vrbs. Require in dictione morus

Mordeo mordes facit in preterito momordi: teste
Pris. dicente Luca. Exiuit p̄m⁹ chalybē: frenos
q̄ momordit. gnetā & mors: auctore Gellio
li. viij. nocti. atti. Vñ & Plaut. ait in trigem. Ni
fugissem mediū credo p̄morsissem. Antiqui tñ vt
scripsit Marcel. memordip momordi. pepolci
pro popolci. pepugi p̄ pupugi. sp̄pōdi p̄ spo
pondi dixerūt. licetiam tetuli p̄ tuli. cecurri p̄
cucurri: teste Gellio lib. p̄gato

Morior moreris tertia. & morior moriris q̄rta
p̄iuga. declinari pōt: teste Pris. Luca. li. iij. Nā
gratis mori iugulo q̄ puocat hostem. Ouid.
li. Meta. xiiij. Ad strepitū moriet̄q̄ timēs cupi/
dusq̄ moriri. Ennius Annalium. xiiij. Nobis
ostendas si viuim⁹ siue morimur. Teren. in Eu
nucho. Risu emoriri omēs deniq̄

Moro mōras. Regre in dictione moror.

Moror cōe v̄bū est: vt q̄dam volūt. sed & mo/
ro: ras veteres teste Diome. p̄ulerūt. Vñ Pacu
ui⁹ ait in Hermiona. Paucis absoluit: ne mora/
ret diuti⁹. Neui⁹ in p̄cto. Quid moras: quid
Mora villa. Reg. in dic. morus. (imperas.

Morus arbor est nota: cuius fructus morū d̄r.
Est etia; morum villa q̄dam ab occidēali par
te Nili: teste Prole. Mora vrbs est Corsicæ me/
diterranea: vt Ptolemus ostendit

Moses duarū syllabarū est: dicente Iuue. faty. v.
Tradidit arcano q̄dcunq̄ volumē moſes. Et
Arator. Nō hec ieiunia moſes p̄didit. Et iterū;
Nā psalm⁹ licet ista canat: tñ indyē moſes: al/
tius hec memoras. At p̄o Sedul⁹ trisyllabam
dictiōē expressit cū ait. Quid q̄ & Elian q̄ cla
rū videre moſen. Et facit in grō moſis vel mo
fi. sicut Achilles huius achillis vel achilli. Vlyſ/
ses huius vlyſſis vel vlyſſi.

M ante VG & VL

Mugilis. Require in dictiōe mugil

Mugil huius mugilis declinat: teste Phoca: sicut
pugil hui⁹ pugilis. sed & mugilis in recto com
perit: genus est piscis capitosi: a cuius similitudie
etiā capitosa mentula mugilis d̄r. Iuue. faty. x.
Secat ille cruentis Verberib⁹ quosdā mœchos:
& mugilis intrat. Catul. Ah tū te miserum: ma
liq̄ faci. Quem attritis pedibus: patente porta.
Percurrent mugiles: raphaniqū.

Muginor. Regre in dictiōe murmuro

Mula. Require in dictiōe mulus.

Mulceo mulces facit in preterito mulsi. in supino
mulsum: teste Pris. Mulgeo mulges facit in p̄/
terito mulsi. vñ (vt aliq̄ volūt) mulxi: vt ab alio
preterito mulsi a mulceo differat. in supino mul/
sum. & mulctum: teste Pris.

Mulciber. Require in dictiōe mulcifer

Mulcifer quasi mulcēs: hoc est molliēs ferrum.
Vulcan⁹ dictus ē qui & mulciber. & facit mul
ciber in grō mulciberis vel mulcibris: teste Ca
sellio Alexāder autē secūda declinatiōe declinatē
precipit: cum dixit. Presbyteri cum mulcibero
memor esse memento

Mulcrū ab Vgu. lac nouū d̄r. Molucrū & quo
mole ferunt: & lignū quadratū vbi immolat:
necnō & tumor vētris: q̄ & virginib⁹ incidere
solet appellari pōt: teste Pōpe. Afrani⁹. Vir/
gini tā crescit vter⁹: q̄ grauidē mulieri molucrū
Mulcta. Reg. in dictiōe mulctra.

Mulcto mulctas regit a parte post actm: et vltra
actm abluū siue grm: sed et nōnunq̄ duos post
se habet accusatiuos diuersos. Vnde Hiero. in
Esdra ait. Et mulctauit gentem argenti talenta
centum: & auri talentum vnum.

Mulcta fœ. gñis a mulgeo. & mulctū neut. &
& mulctare p̄ vale: in q̄ mulget lac dici pōt:
gnetā & mulgare. Vir. Bis venit ad mulctā:
binos alit vberē fœtus. q̄d tñ nōnulli mulgēdi
horā interpretati sūt. Hora. in Epo. Illic iniussæ
venit ad mulctra capellę. Vir. in geor. More
patrū niuea iplēbūt mulctaria vacce: vbi Ser/
uius & mulctaria (inq̄) dici pōt: & mulgaria.
Vñ Valgi⁹. Sed nos añ casam tepidi mulgaria
lactis. Et sinū vini cessam⁹ pōdere bacchi. Mul
cta poena apud Oscos d̄r: teste Festo: vel etiam
peccati cuiuspiā specialis añ aduersio: q̄ hodie
teste Ser. pecuniaria est: neq̄ a mulcto mulctas
mulcta descēdit: vt cū Catho. Vgutio sōnauit
qn potius a mulcta mulcto v̄bū formatū est:
teste Gellio li. xi. nocti. atti. Neq̄ latinū est mul
ctavocabulum: sed Sabinum: auctore Varro.

Mulctare. Require in dictiōe mulctra

Mulctum. Require ibidem

Mulgare. Require ibidem

Mulgeo. Require in dictiōe mulceo:

Mulio. Require in dictiōe mulus.

Mulius. Ibidem.

Mulleus. Ibidem.

Mullus. Require ibidem.

Mulla fœmi. gñis a mulceo. & mullum neutri
dici pōt: interest tamē. Nā fœmi. gñe mulla: ge
nus est potionis ex aqua & melle cōfectę. neu
tro aut mullum vinū est: attico melle tempera
tum: testibus Varro. & Celso. Macer de virib⁹
herbarum. In mulla cōctū cōmixtū: cui sit ace/
rum. Martia. in apophoretis. Non alicā: mul/
sum poterit tibi mittere diues.

Mullum. Regre i dic. mulla.

Mulus cum vnico l̄ habet fœmininū mulla: quę
in datiuo plurali & ablatiuo: teste Prisciano fa
cit mulabus. Inde Mulus & mulio. Horatius
sermo. xvij. Audit: cum magno blateras cla/
more furib⁹ mulius. Iuue. Nam mihi cōmota